

SPIŠSKÝ PATRIOT

NOVINY PRE NOVOVEŠŤANOV TELOM AJ DUŠOU

I január 2014

Život s cukrovkou nemusí byť horký
...
strana 1 a 2

Ako nás zahreje rozpočet? ...
strana 1 a 5

Pavol Kubičár – baníctvo, šport, politika
...
strana 3

Nórsko, krajina rýb, fjordov, silnej prohibície
...
strana 4

Milan Černický – Ak by som nebol trénerom
...
strana 8

Editoriál

Ako rýchle ten čas letí. Určite ešte máte v čerstvej pamäti nedávne Vianoce, či Silvestra. A už od nich uplynul mesiac. Stromčeky sme odstrojili. Tie živé skončili v kontajneroch a tie umelé poslušne v pivniciach čakajú na svoju príležitosť opäť o 11 mesiacov. Aj vám sa páčili sviatočné dni? Ich atmosféra? Aj vy ste sa opäť nechali uniesť do sveta rozprávok a filmov, v ktorých dobro víťazilo nad zlom a láska prišla ku všetkým, ktorí po nej túžili? Ak áno, urobili ste správne. Veď ako inak sa zbaviť nahromadeného stresu, nervozity a „blbej“ nálady? Prelom rokov je tým najsprávnejším obdobím na dočerpávanie síl a naštartovanie „vybitých“ batérií. A možno to mnohí považujú za nemoderné, alebo trápne, ale pre vnútornú očistu je dobré urobiť aspoň krátku rekapituláciu udalostí uplynulého roka. Dávať si novoročné záväzky je dnes skôr zdrojom vtipov, ako realitou. Škoda. A ešte raz škoda. Veď plány a túžby sú motívom, akýmsi motorom, nášho života. Mať ciele a snažiť sa ich naplniť dáva našej existencii zmysel. A pomáha aj našim najbližším, ľuďom, na ktorých nám záleží. A nie je na mieste falošná skromnosť, pretože, ako hovorí Matúš Pagáč, v podaní nezabudnuteľného Jozefa Krónera v seriáli Slovácko sa nesúdi: „Kto chce od života málo, nedostane nič.“ Oddýchnutí a pozitívne naladení - taká je najlepšia výbava na kľukatú cestu roku 2014. Prekážky sú na to, aby sa prekonávali a priatelia na to, aby nám pri ich prekonávaní pomáhali. Preto vám, milí Novovešťania, prajeme čo najmenej prekážok a čo najviac dobrých priateľov. Aby hneď prvý mesiac v novom roku bol na jedničku.

Vás Spišský Patriot

Ako to vidia novovešťania

Vox populi - vox dei, alebo hlas ľudu - hlas boží. To platilo už v antike. Radi sa potrebami ľudí zaštitujú pri svojich rozhodnutiach aj politici. Aké ušľachtilé! Počúvať, ale hlavne poslúchať, občanov musí byť krédom každého, ktorého práve ľudia svojimi hlasmi posunuli do významnej funkcie. A práve preto sa budeme snažiť v tomto seriáli článkov každý mesiac „pošepkať“, čo si myslia Novovešťania, tým, ktorí by ich názory mali dobre poznať a niečo pre nich urobiť.

Deňná téma určite nie je tou najdôležitejšou v živote Novovešťanov, ale v meste sa o nej veľa a často hovorí. Psi a ich majitelia. Táto spoľahlivo rozdeľuje verejnosť na dve polovice - prívržencov a odporcov. poplatky za psov urobili naše mesto známym na celom Slovensku. Veď sú najvyššie v celej krajine. Na druhej strane služby platiacim psičkárom úroveň poplatkov ani zďaleka nedosahujú. Obyvatelom mesta sme položili otázku: „Dodržiavajú majitelia psov nariadenia mesta? A dostávajú za svoje dane od mesta primerané služby?“

Oto – pracujúci: „Keď sa pozriem ako je všade našpínané, tak asi nie. Viete, čo začali chodiť smerom na letisko, ako idete po ceste z jednej z druhej strany, nakade- pokračovanie na str. 2

ŠUŠKANDA

Dá sa zbohatnúť aj na pilinách? Verte, že áno. Nečakajte ale, že vám ponúknem jednoduchý návod na to, ako jednoducho môže ktokoľvek prísť k slušnej kôpke peňazí. Porekadlo hovorí, že to, čo je dovolené bohom, nie je dovolené volom. Možno trochu tvrdé slová, veď v našom meste nemáme bohov, ani volov. Ale vráťme sa k pilinám. Už pred pár rokmi sa objavila informácia, že na sídlisku Mier postavia veľkú výrobnú tepla, ktorá bude fungovať na

spracovávaní drevoštiepky. Nápad ale narazil na odpor. Niektorým sa nepáčilo, že by takýto podnik mal stáť uprostred husto obývanej časti mesta a exhalátmi z komínov zamorovať životné prostredie. Menšej, ale oveľa vplyvnejšej miniskupinke, vadilo, že tento nápad neskrsol v ich hlavách. Keďže mali v rukách moc, takýto projekt zastaviť, urobili tak. Čas plynul ďalej. Miniskupinka v sebe cudzí nápad nenápadne živila, až ho zobrala za svoj. A keďže má moc, aj prostriedky, rozhodla sa dať pokračovanie na str. 2

Ako nás zahreje rozpočet?

Rozpočet mesta je ako perina. Čím lepšie pokryje potreby samosprávy a jej obyvateľov, tým im bude teplejšie. Ten spišskonovoveský „ušili“ poslanci mestského zastupiteľstva ešte na konci roku 2013. Určite im záležalo na tom, aby nám spod tejto „periny“ netrčali a nemrzli nohy. Ale možnosti sú také, že žiaden veľký komfort čakať nemôžeme.

Netreba veštkyne, ani ich krištáľové gule. Ani predpovede Nostradama, či Sybilly nám nepovedia o tom, aký rok nás čaká, viac, než rozpočet mesta na rok 2014. Peniaze, ktoré štrngajú v mestskej kase, sa z filozofického hľadiska rozdeľujú medzi úradníkov a ostatných obyvateľov mesta. Teda na chod úradu a jeho príspevkových organizácií (napr. TV Reduta, Centrum voľného času apod.) a na zabezpečenie potrieb obyvateľov mesta (cesty, chodníky, školy, bezpečnosť, podpora zamestnanosti apod.)

Nech je čo najlepší, také je určite pranie všetkých Novovešťanov. A oprávnené. Dane platíme mestu a ešte viac štátu, máme preto plné právo za svoje peniaze požadovať adekvátne služby a správne využitie týchto financií. Koľko vlastností „dobrého gazdu“ majú naši poslanci? O čom svojim hlasovaním rozhodli? To si aspoň krátko práve teraz rozoberieme s pod-

predsedom Finančnej komisie Mestského zastupiteľstva v našom meste, Rastislavom Javorským..

„Rozpočet na rok 2014 je vyrovnaný celkovej sume 25 744 082,- €. Na príjmovej strane by som ho nazval mierne optimistický. Pre občanov mesta je dobrou správou, že žiadne poplatky sa pre rok 2014 nezvyšovali,“ hodnotí Javorský základné parametre rozpočtu. Pridáva aj porovnanie s uplynulými rokmi. Z nich je jasné, že za 3 roky úroveň rozpočtu klesla o viac než 11 miliónov eur. (2011- 36 754 tisíc, 2012 pokračovanie na str. 5

Život s cukrovkou nemusí byť horký

Spišiačik - tak sa volá občianske združenie, ktoré existuje už viac než 11 rokov. Jeho členmi sú deti s diagnózou „cukrovka, ich rodinní príslušníci a priatelia. Sú jednoducho úžasní. Dokážu bojovať so svojim handicapom a popritom žiť plnohodnotný život. Tam to ani zďaleka nekončí. Často a radi pomáhajú aj iným ľuďom, či zvieratkám v Zoologickej záhrade.

Nie je tomu tak dávno, čo sa na deti s cukrovkou pozeralo ako na ťažko chorých, ktorí nesmú skoro nič. Svojím životom a osvetou tento nepravdivý stereotyp Spišiačikovia denno-denne vyvracajú. Pichanie si denných dávok inzulínu zvládajú rutínsky,

vedia akým športovým aktivitám sa majú vyhnúť a zbytočne nefilozofujú nad tým, že ich jedálničiek je chudobnejší ako u ostatných. I napriek takýmto obmedzeniam, alebo možno práve vďaka nim, dokážu za svoje pokračovanie na str. 2

Ako to vidia...

pokračovanie zo str. 1

né je tam všade. Tam sa potom nedá chodiť ani keď idete od Slovenského raja, krížom cez letisko. Všetade musíte dávať pozor. Teraz dávali v Taliansku, čo idú robiť – zoberiem DNA to hovienko, čo sa vykádil a normálne zistím komu pes patrí a ten zaplatí pokutu, normálne represia a hotovo.“

Karol, pracujúci dôchodca: „Málo je odpadových košov, trochu viacej dozoru tých chovateľov psov takých väčších plemien. Ja chodím so psom každý deň a nemajú náhubky a ani vodítka. Človek sa vynorí a zrazu spoza rohu sa vynorí pes veľký vĺčiak bez vodítka bez všetkého.“

Mamička na materskej dovolenke:

„Mali sme psa, keď sme bývali na sídlisku Tarča. Mesto by malo zlepšiť vyhradené niektoré priestranstvá,

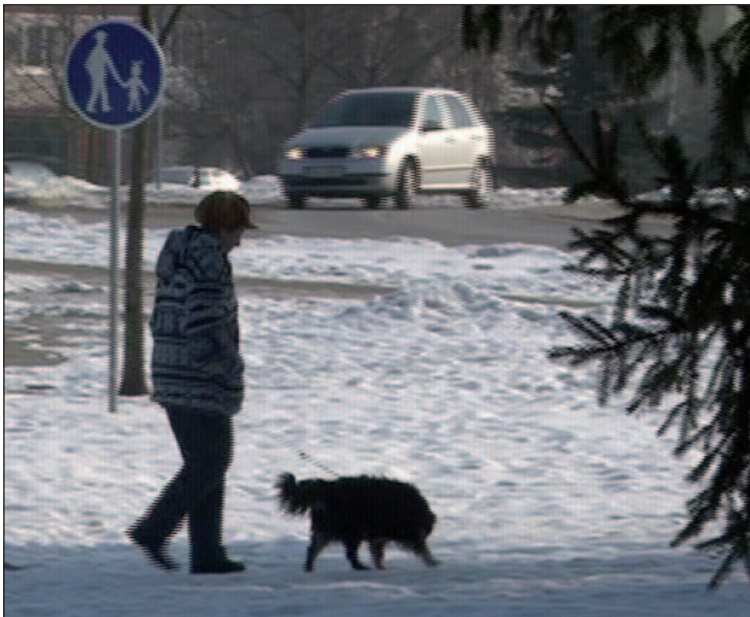
kde by mali byť psy, alebo kde sa môžu venčiť a odpadové koše aby boli prístupné.“

Marta, živnostníčka:

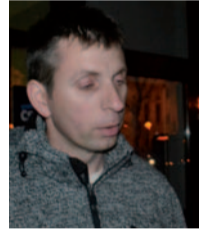

„Myslím si, že asi nie. Nemám tie skúsenosti, ale sestra, čo má psíka mi hovorila, že vidí často ten neporiadok po tých psíkoch.

Tak ako v iných mestách také tie nádoby na hovienka toto by sa mohlo zlepšiť. Myslím si, že tí ľudia by to aj odpratali, keby mali kde, tu ani odpadový kôš nevidím, ktorý by slúžil na to.“

Majo, pracujúci:

„Osobne ja nie som zástancom toho aby v byte boli psy. Pes ma mať koterec, má mať priestor, na to, je to zviera. A na

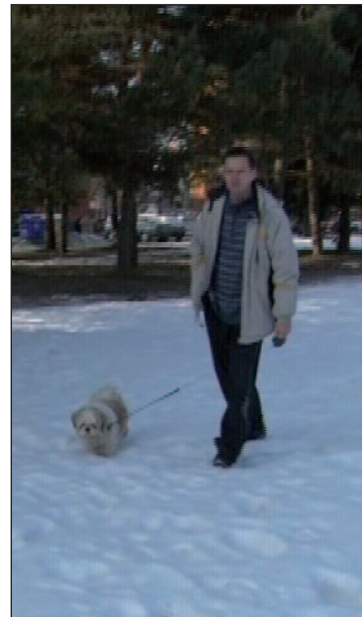
také mesto ako je Spišská Nová Ves, ktorá má okolo 40 tisíc obyvateľov, by mala mať na venčenie psov viac takých priestorov. Bežne vidím, že pes sa vykadí a majiteľ za ním nepoprátá extremity.“

O názor na túto tému sme požiadali aj zástupcov Mestského úradu v Spišskej Novej Vsi. Od prednostky úradu, Jely Bednárovej sme sa dozvedeli, že: „V roku 2013 Mesto na poplatkoch za chov psov vybralo celkom 46 587,91 eur. Mesto v minulosti zabezpečilo sáčky na psie exkrementy, snaha o ich rozdávanie sa však pre nezaujem verejnosti neujala, s tým, že na tento účel sú použiteľné rôzne sáčky. Bolo

inštalovaných 30 odpadových košov na psie exkrementy. Jednotlivé mestské výbory majú po prerokovaní a odsúhlasení vo výbore možnosť požiadať o umiestnenie ďalších takýchto košov. Každá mestská lokalita má lokality, kde sú práve tieto koše už osadené, ktoré sú udržiavané priemyselne vysávajú a kosia.“

O svoje názory a skúsenosti, týkajúce sa psov a ich majiteľov v meste, sa s nami podelil aj občiansky aktivista a poslanec Košického samosprávneho kraja za Spišskú Novú Ves Rast'o Javorský. Začal spomienkou na konkrétnu udalosť.

„Bol som svedkom toho, ako pes, ktorého majiteľ nemal na vodítku, zaútočil na chlapčeka, ktorý prechádzal po ulici s matkou. Našťastie mal aspoň náhubok a tak dieťa iba zvalil na zem a zúrivo na neho brechal. Všetci sme zostali v šoku. To dieťa má možno dodnes panický strach so psov. Jeho mama poriadne vynadala majiteľovi psa, ale tým sa celý incident skončil.“

Zamyslel som sa, ako by som zareagoval, keby sa toto, alebo nebodaj ešte niečo horšie, stalo môjmu synovi. Až ma zamrazilo.“ Rast'o Javorský súhlasí, že môže platiť staré známe: „Pes je najlepší priateľ človeka“, ale pochybuje o tom, že človek je vždy najlepším priateľom psa. „Existujú majitelia psov, ktorí svojich miláčikov nedokážu ovládať. Tí potom vrhajú zlé svetlo aj na ostatných. Ale nedá sa nič robiť, mestá boli postavené pre ľudí a tí si platia dane za bezpečnosť a čistotu. Je povinnosťou volených zástupcov, aby im to zabezpečili. Viete, ja samosprávu vnímam ako holiča. Pridete k tomu, ktorému veríte, zaplatíte mu, vyberiete si účas a veríte, že vás ostríhá presne podľa vášho prania. Niekedy ale mám pocit, že u tých našich „holičov“ nás len tak trochu učešú a povedia: že presne takýto účas nám pristane. Ale je to lepšie, ako by nás ostríhali dohola.“ uzavrel vtipne náš rozhovor mladý poslanec.

- leb -

Život s cukrovkou...

pokračovanie zo str. 1

šťastie a úspech zabojovať neraz lepšie než ich zdraví vrstovníci. Navyše pravidelne pomáhajú ako dobrovoľníci pri čistení Slovenského raja, či upratovaní Zoologickej záhrady.

Dušou celého združenia je Peter Hercceg. Neúnavný propagátor plnohodnotného života cukrovkárov. Zo skúsenosti vo vlastnej rodine dobre vie, koľko a aké prekážky týmto ľuďom kladie život pod nohy. Ale naučil sa aj to, ak ich zvládnuť a prekonať. A práve s týmito skúsenosťami sa podelil v knihe Diašlabikár, ktorú pred nedávnym pokrstili. Diašlabikár je neoceniteľným pomocníkom a sprievodcom rodičom diabetických detí, ich učiteľom i ostatným dospelým, ktorí s nimi pracujú. Dáva rady týkajúce sa stravovania, športovania, vysvetľuje zákony a úľavy, na ktoré majú nárok a odpovedá na otázky typu: ako bezpečne dovolenovať, aké krúžky a aktivity sú pre deti s cukrovkou najvhodnejšie apod.

Vďaka podpore sponzorov mohli vytlačiť dostatok Diašlabikárov, aby ich mohli bezplatne poslať do všetkých diabetologických ambulancií na celom Slovensku, ale aj rodinám, v ktorých vychovávajú dieťa s touto diagnózou. Úplne fantastické sú najnovšie informácie, podľa ktorých vyjde aj anglická a ruská verzia tejto užitočnej knihy. A bude tak pomáhať aj rodinám v zahraničí. Spiššiacikovia tak robia dobré meno celému svojmu mestu. Za to, no nielen za to, im dáva Spišský Patriot veľký palec hore!

- leb -

Šuška

pokračovanie zo str. 1

tomuto „svojmu“ nápadu v Spišskej Novej Vsi zelenú. Megamiliónová investícia na výstavbu biomasovej elektrárne a kotolne v priemyselnej zóne sa okamžite stala prioritou a všetky mestské „ľapčibúdky“ je vynášali do nebies. Určite to nebol zlý nápad, ale dnes okolo neho zavládlo ticho. Hoci poslanci poslušne podporili zámer toho správneho uchádzača o realizáciu projektu, Lesy mesta sa chystali produkovať drevoštiepku v neslýchaných objemoch a firma Emkobell sa pomaly lúčila s vlastnou existenciou! Kdepak asi soudruzi z NDR udělali chybu? To vie iba pár ľudí. Niektorí zúria, iní sa tešia. Tak ako vždy, keď ide o veľké peniaze. Trebárs aj z pilín.

- leb -

Prvou Novovešťankou nového roka 2014 je Ninka

Prvým novorodencom roku 2014 v Spišskej Novej Vsi je Ninka Hricová. Malá Ninka prišla na svet prirodzenou cestou, s mierami 3350 gramov a 50 centimetrov. Svojim plačom sa ohlásila svetu 2. januára o pol druhej popoludní.

Pri tejto príležitosti je určite zaujímavé pripomenúť niekoľko zaujímavých demografických čísel. V spišskonovoveskej pôrodnici sa vlni narodilo dokopy 1226 bábätiok. Z toho, 615 chlapčiek a 611 dievčiatiek. Prirodzenou cestou prišlo na svet 983 drobkov a cisárskym rezom 241 novorodencov. V Spišskej Novej Vsi sa vlni rodili aj dvojčiky. Išlo o 11 prípadov, teda 22 detí. Iba šesť žien sa rozhodlo odrodiť za pomoci epidurálnej anestézy. Je to nadštandardná služba za 100 eur, pri ktorej je pôrod menej bolestivý.

V roku 2013 sa na gynekologicko-pôrodníckom oddelení udiali aj rekordy. Najmladšia rodička mala iba 14 rokov, najstaršou rodičkou bola 45 ročná žena. Rekordmankou bola matka z obce Švedlár, ktorá vlni porodila svoje štrnásť dieťa. Spišskonovoveskú pôrodnicu však minulý rok sprevádzali aj smutné udalosti. Žiaľ, zomreli tri bábätká, jedna mamička sa svojho drobkčka zriekla a 30 mamičiek z pôrodnice utieklo. „Rómske matky utečú z pôrodnice na druhý deň

po pôrode a prídu si až po dieťa. Hlasi sa to na sociálnu poisťovňu. V takom prípade nemajú nárok na vyplatenie pôrodného.“ ozrejmla hovorkyňa spoločnosti Svet zdravia Zuzana Chomičová.

Dobrou správou je, že pôrodnosť v

spišskonovoveskej nemocnici má rastúcu krivku. Kým v roku 2010 sa u nás narodilo 1068 detí, v roku 2011 to už bolo 1088, v roku 2012 prišlo na svet 1259 detí a v roku 2013, o čosi menej, 1226 bábätiok. Vlni dávajú rodičia svojim deťom najčastejšie

mená Jakub (31), Samuel (21), Tomáš (19), Lukáš (18), Adam (17). Z dievčenských mien sa najviac opakovala Sofia (25), Natália (19), Jasmina (19), Viktória (16) a Laura (15).

Ako sme sa dozvedeli, spišskonovoveská nemocnica ponúka rodičkám možnosť, vybrať si svojho pôrodníka, či svoju pôrodnú asistentku. Pri pôrode môže byť otec, alebo jedna blízka osoba. Na gynekologicko-pôrodníckom oddelení vám urobia fotografiu vášho novorodeniatka, požičajú babysitter - monitoring. Na zmiernenie bolesti pri pôrode a pri šití, si ženy môžu požiadať o analgetickú inhalačnú zmes entonox, alebo o epidurálnu anestézu. Požiadať tiež môžete o protizrastový gél pri otvorenej brušnej, alebo laparoskopicko- operácii. Mamičky majú možnosť ležať v nadštandardnej izbe. Výbavičku pre bábätko a ani pre rodičku vám v spišskonovoveskej nemocnici nedajú.

Milí Novovešťania, na záver vám váš pripomína známy odkaz z Biblie:

Milujte sa a množte sa!

(sim)

Dedo Mikuláš, familiárne zvaný Miťo má tri svoje zlatička: dvojrôčného labradorského retrievera Luka, osemročného vnuka Lukáša a trinásťročnú susedkinu dcéru Luciu. Cez týždeň majú čo robiť, ale v sobotu ráno sa u deda rozletia dvere a deti zavelia:

Ide sa do lesa.

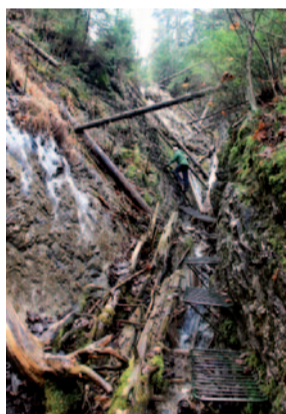
Dnes do Kláštornej rokliny

Dlho sme s deťmi čakali, že konečne napadne sneh, krajina sa oblečie do bieleho šatu ľadu, cencúľov a prikryje bielu duchnou, ale keď sme sa ani v treťi januárový víkend nedočkali, rozhodol som sa, že už je najvyšší čas prevetrať pľúca a tak sme sa vydali do lesa.

Aj v túto sobotu visela nad krajinou zmes ospalej hmly a oblakov a tak voľba zákonite padla na trasu, kde človek nečaká ďaleké výhľady do dolín a do krajiny, teda do vnútra Slovenského raja, do jednej z najkratších, ale o to malebných roklín, do **Kláštornej tiesňavy**.

Naše putovanie za jej vodopádmi začíname v západnom turistickom centre Slovenského raja, na Podlesku, ktoré v tomto ročnom období pripomína všetko, len nie zimu. Z parkoviska sa vyberáme východným smerom po modrej turistickej značke asfaltovou cestičkou okolo Veľkej bielej vody a za desať minút prichádzame na miesto, kde sa táto riečka vlieva do mohutnejšieho Hornádu na mieste zvanom **Hrdlo Hornádu**. Tu sa rieka, ktorá sa dovtedy pokojne špacírovala Hornádskou kotlinou zahryzne do vápencov Slovenského raja a vytvára súvislý kaňon, najnavštevovanejší chodník tohto národného parku - Prielom Hornádu. Po ľavej strane rieky, miestami v údolí pri brehu, miestami po lávkach v úbočiach prechádzame vždy kopírujúc modrú značku okolo pokojnej vody, len tu a tam na opačnej strane mňajúc vyplazené jazyky malých špinavobielych ľadopádov. Po trištvrte hodiny cesty prejdeme železnou lávkou na druhú stranu Hornádu a to je znamenie, že sa blížíme k ústiu Kláštornej rokliny. Na tomto mieste sa nachádza aj najväčší lanový most v Slovenskom raji, ktorý vedie **Prielomom Hornádu** ďalej na Letanovský mlyn.

My ale odbočujeme vpravo hore do rokliny po zelenej turistickej značke. V roklíne vládne božské ticho, lebo vody tečie málo a pohybujeme sa akoby v zaklinatej, ale krásnej krajine, lebo sme cestou nestretli ani živáčka. Roklina,

ktorá tu vedie na **Kláštorskú** nepatrí medzi dlhé, ale cestou je možno obdivovať postupne, rovnomerne rozložených 6 vodopádov, ktoré začínajú Strakovým a končia Kláštorným, no najkrajší z nich sa nachádza uprostred trasy a má príznačný názov - **Dúhový vodopád**. Popri zvolna tečúcej vode v tiesňave možno pozorovať širokú škálu hebkých machov, lišajníkov a papradí, ba na viacerých miestach sme videli i drobné zelené lístky zakrpatených krov.

Cesta roklínou trvá približne jednu hodinu a na jej konci vychádzame vľavo na štrkovú cestu, ktorá nás za pár minút privedie na Kláštorskú. Táto horská lúka, ktorá leží v srdci Slovenského raja vďačí za svoju povest' jednoznačne svojej polohe, ktorá jej od dávnych čias prisúdila miesto útočiska. V minulosti pre mníchov, ktorí tu našli pokoj a blízkosť k bohu, v súčasnos-

ti pre vandrovníkov a turistov, ktorí tu nachádzajú priateľskú a otvorenú náruč prírody Slovenského raja.

My sme tu dnes navštívili **symbolický cintorín**, ktorý je zasvätený obetiam tunajších hôr, ale, chvalabohu vydáva svedectvo aj o ľuďoch, ktorí sa najviac zaslúžili o zušľachtovanie a propagáciu tohto krásneho kúta Slovenska. Na cestu späť sa vydávame, tentokrát západným smerom, po zelenej značke, po čase ju vymení žlté turistické značenie a v podstate, obchádzajúc Zelenú horu z južnej strany prichádzame po ďalšej hodine pohodlného zostupu po príjazdovej ceste na miesto, kde sme zhruba pred štyrmi hodinami začali našu púť - na **Podlesok**. Trasa, ktorú som vám dnes predstavil je ideálnym výletom pre celú rodinu, lebo je nenáročná, krajinársky zaujímavá a svojou históriou poučná.

Trasa: Podlesok - Hrdlo Hornádu - Prielom Hornádu - Ústie Kláštornej rokliny (modrá) - Kláštorná roklina - Kláštorskú - Nad Podleskom (zelená) - Podlesok (žltá), **Doba prechodu:** cca 4 hod., **Dĺžka trasy:** cca 12 km, **Prevýšenie:** Podlesok (550 m), Kláštorskú (780m) cca 230 metrov, **Orientácia:** Mapa Slovenský raj, 1: 50.000, mapa č. 124, Vku Harmanec, **Presun:** autom SNV - Podlesok a späť

ZNÁMI NEZNÁMI NOVOVEŠŤANIA

78 ročný Pavol Kubičár sa narodil v Kropáčoch. Hneď po narodení, sa ale s rodičmi presťahovali do Spišskej Novej Vsi. Hovorí: „V tomto meste žijem celý život, preto sa cítim ako Novovešťan a najmä ako lokál patriot. Spišskú Novú Ves mám rád. Toto mesto má šmrnc, a nie len kvôli najväčšiemu šošovkovitému námestiu, či najvyššej kostolnej veži na Slovensku. Vo všeobecnosti, ľudia tu radi bývajú a majú toto mesto radi. Mesto je čím ďalej tým krajšie. Spišská nám opeknela.“

Podľa Pavla je situovanie nášho mesta ideálne. Máme blízko do Slovenského raja aj do Vysokých Tatier. „Sú tu pomerne dobré klimatické podmienky, je tu čisto, nemáme tu fabriky a mesto leží na hlavnom železničnom ťahu,“ doplnil. Pavol nám prezradil aj príbeh ako sa hlavný železničný ťah dostal do Spišskej Novej Vsi, namiesto pôvodne plánovanej Levoče. „Levočania nechceli stratiť svoje kapustné polia, kde mali kvalitnú kapustu. Preto ide nakoniec trať cez Spišskú. Levoča týmto krokom ekonomicky dosť stratila,“ povedal skúsený Novovešťan.

Pavol Kubičár je hrdý aj na šport v meste. „Máme veľmi šikovných reprezentantov v basketbale, volejbale, hokeji, v zjazdovom lyžovaní, či plávaní,“ pochválil miestnych športovcov.

Pavol chodil v Spišskej Novej Vsi na základnú a strednú školu. Po skončení vysokej školy, začal pracovať v slovenských Nerudných baniach, ktoré sa neskôr premenovali na Kameňolomy a štrkopiesky. „Pracoval som na podnikovom riaditeľstve, konkrétne na úseku investícií, kde som sa stal vedúcim investičného útvaru. Občas som aj fáral v bani. Najviac som si vyskúšal ťažkú prácu v bani, v Rudňanoch,“ odpovedal. Pavol sa venoval aktívne baníctvu vyše 40 rokov.

To, že baníctvo na Spiši takmer vymizlo a tisíce ľudí prišlo o

Pavol Kubičár: baníctvo, šport a politika

zárobok na chleba sa Pavlovi nepáči. „Je to škoda, že to zaniklo a množstvo ľudí prišlo o prácu. Nebol to celkom domyslený krok. Ešte aj teraz sa na akýchkoľvek prednáškach hovorí o využití nerastných surovín na Slovensku. Všetky banské prevádzky vtedy dotoval štát, po Nežnej revolúcii sa tieto prevádzky stali ťažko udržateľné, aby ich štát mohol dotovať aj naďalej,“ povedal.

Pavol sa baníctvu venuje aj v dôchodkovom veku. „Predseda miestneho Banického spolku Spiš, pán Klaučo, ma vialhol do práce okolo Banického spolku. V multifunkčnom energetickom centre máme stálu expozíciu o histórii baníctva na Spiši. Tak sa motám okolo toho,“ hovoril s úsmevom.

Pán Kubičár sa dlhé roky angažoval aj vo verejnom živote. Po roku 1989 sa stal poslancom mestského zastupiteľstva. „Desať rokov som bol poslancom,“ spresnil. V poslanskej lavici sa stretol s kolegami, pánom Kafkom, Kucharekom, primátorkou Annou Fedorovou, Jožkom Kúkoľom, Marcelou Toporcero-

vou, či Rastislavom Javorským. V čase poslancovania, Pavol rozhodoval o dôležitých investičných akciách v meste a podieľal sa na mnohých kultúrnych podujatiach. „Z euro fondov sa postavila budova multifunkčného energetického centra. Keďže bytov bolo vždy málo, presadil som, aby sa na nábreží Hornádu postavilo niekoľko nájomných bytov. Inak by tam bol dnes ďalší supermarket. Robil som tak, aby to bolo pre osob mesta,“ ozrejmil.

Pavol bol nejaký čas predsedom najsilnejšieho poslaneckého klubu v mestskom zastupiteľstve a okresným predsedom KDĽ. V roku 1992 sa stal poslancom federálneho zhromaždenia v Prahe. „Tam som bol v Snemovni ľudu. Pracoval som na ústavnoprávnom výbore. V decembri 92 sme prijali zákon o rozdelení republiky. Stál som pri zrode Slovenskej republiky. Za rozdelenie som nehlasoval. Myslím, že vtedy na to nebola vhodná doba, teraz je o tom už škoda meditoval,“ uzavrel náš rozhovor sympatický dôchodca. (sim)

Chystáte sa stavať rodinný dom alebo garáž a najviac sa tešíte na vybavovanie stavebného povolenia?

AK ÁNO, UŽITE SI TO

Ak nie, využite naše dlhoročné skúsenosti, prax a kontakty.

Radi Vám pomôžeme.

Ing. Peter VYPARINA

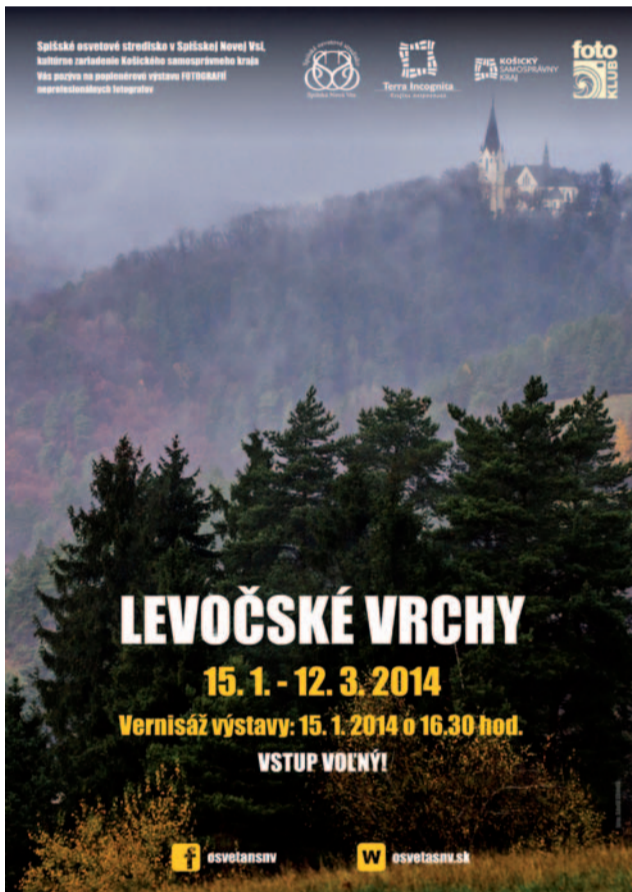
tel.: 0908 170 824

e-mail: vyparina.peter@gmail.com

Za kultúrou do Spišského Osvetového strediska

Denne prechádzame po Zimnej ulici okolo budovy Spišského osvetového strediska (SOS) a málokedy vojdeme aj dovnútra. A to je veľká škoda, pretože by sme vás však všetkých radi pozvali na výstavu nádherných fotografií s názvom Levočské vrchy. Na nej sa vám členovia Klubu neprofesionálnych fotografů pri Spišskom osvetovom stredisku snažia priblížiť tento zaujímavý kraj. Všetky vystavené fotografické diela vznikli na ich novembrovom stretnutí, ktoré organizovalo práve SOS. Deväť spišskonovoveských nadšencov fotografie sa pod drobnohľadom profesionálneho fotografa a lektora Roba Kočana snažilo zachytiť svojimi aparátmi ľudí, krajinu a hlavne atmosféru tamojšieho života

v tomto svojráznom kraji. Aj napriek zlému počasiu sa im to podarilo na výbornú. „*Stretli sme sa tu výborná partia kamarátov, ktorí sa poznáme už dlhšie a preto verím, že obrázky, ktoré vznikli v prostredí Úložce, Výchyných či Nižných Repáš potesia oko každého nadšenca fotografie. Chceli sme zachytiť, aj napriek zlému hmlistému počasiu, bežný život ľudí s ich starostami aj radostami a vnieť do každého záberu niečo zaujímavé*“, priblížila nám atmosféru vzniknutej fotografie jedna z autoriek Mirka Hruškociová. Výstava je verejnosti prístupná od 12.3.2014, od pondelka do piatku, v čase od 8.00 do 16.00 hod vo výstavných priestoroch Spišského osvetového strediska.

Novovešťan v cudzine - v Nórsku, krajine rýb, fjordov, silnej prohibície, emancipovaných žien, ale aj baptistov

Dvadsaťosem ročného Novovešťana Juraj Cirbusa priviedlo do Nórska dobrodružstvo. „*Do Nórska som sa dostal ako študent v rámci programu Európskej komisie - Erasmus. Po šiestich mesiacoch, ktoré som tu strávil, mi ľudia, príroda a fjord prirástli k srdcu. Túžba zostať žiť v tejto krajine bola stále silnejšia a silnejšia*,” ozrejmil mladý muž.

A podarilo sa. Juraj žije v Nórsku už tri roky. Pracuje v prístavnom meste Trondheim, na pozícii systémového vývojára. Na začiatku preň bolo najťažšie, najšť si prácu a aktívne používať nórcinu. „*V Nórsku už dávno neplatí, že ísť si hľadať prácu len so znalosťou angličtiny, je postačujúce. Nie je! Bez znalosti nórciny sa hľadá práca naozaj veľmi ťažko. Po vypuknutí finančnej krízy v Európe sa do Nórska nahrnulo veľa prisťahovalcov. Konkurencia v hľadaní si práce je stále silnejšia a silnejšia. Jeden z rozhodujúcich faktorov pri prijímaní do zamestnania je znalosť jazyka*,” vysvetlil. Juraj ovláda a využíva nórcinu hlavne v práci. „*V skupine, kde pracujem som jediný, ktorý nie je zo Škandinávie. Kolegovia sú Nóri a Švédci. Zo začiatku na mňa brali ohľad a komunikoval som s nimi v angličtine, no, postupom času sa prešlo už len do ich rodného jazyka*,” uviedol.

Juraj tvrdí, že kultúrne rozdiely medzi Slovenskom a Nórskom sú najviac badateľné v dominantnejšom postavení žien. „*Ženy sú emancipovanejšie. Úplne bežne vidieť, že chlap sa stará o deti, kým žena*

vykonáva nejakú z mužských činností. Taktiež v baroch sú väčšinou lovkynami práve ženy,” prezradil s úsmevom. Nóri sú vraj veľmi chladní. „*Nepustia si len tak niekoho k sebe, a to je aj dôvod prečo sa s nimi zložitejšie nadväzu-*

jú známosti. Nóri potrebujú v prvom rade človeka dobre poznať. Na druhú stranu sú dôverčiví a nezávidia si. Dôkazom toho sú aj ich domy. Majú veľké okná, bez závesov alebo záclon. V Nórsku je to úplne prirodzené,” prezradil

sympatický muž. Čo sa týka vierovyznania, najviac Nórov je, predstavte si, baptistov.

Čo sa týka nórskej kuchyne, prevažujú tam hlavne jedlá z rýb, morské plody a pizza. „*Podľa štatistik zjedia Nóri ročne 20 mil. Grandiosa pizza. Pizza je považovaná za neoficiálne nórske národné jedlo. Myslím, že sa tu ľudia stravujú zdravšie, ale na naše halušky s bryndzou a slaninou nedám dopustiť*,” povedal Juraj.

Kúpiť si v Nórsku alkohol znamená siahnúť hlboko do vrecka. Alkohol je totiž v Nórsku veľmi drahý, zaplatíte zaň až 10 násobne viac ako na Slovensku. „*V Nórsku je silná prohibícia. Alkohol sa dá kúpiť iba v špecializovaných obchodoch. V potravinách len pivo, ktoré je obľúbeným drinkom aj v baroch. Môj obľúbený nápoj v bare je teda pivo. Len pre zaujímavosť, cena piva v Nórsku sa pohybuje od 8 do 10 eur. Chuťou sa však ani zďaleka nevyrovná, tomu nášmu slovenskému*,” hrdlo prehľásil Novovešťan žijúci v Nórsku.

Nórsko je pre Juraja krajina, kde je pokoj a medzi ľuďmi vládne vzájomná pohoda. „*Nóri nepatria medzi ľudí, ktorí by sa priveľmi stresovali. Je to cítiť aj v pracovnom prostredí. Na život za hranicami som si zvykol. Nemám pocit, že mi tu niečo chýba, no domov sa stále rád vraciam. Vždy sa teším na príjemné chvíle s rodičmi a priateľmi. Tých však s pribúdajúcimi rokmi strávenými za hranicami stále viac ubúda. Nevylučujem však možnosť, že raz sa do Spišskej vrátim*,” uzavrel náš rozhovor. (sim)

Ako sa vyporiadať s majetkom po rozvode?

V poslednom čase na Slovensku stúpa počet rozvodov. Podľa údajov štatistického úradu, končí rozvodom približne každé druhé manželstvo.

Rozvod so sebou zväčša prináša aj problém s vyporiadaním majetku, ktorý spadá do bezpodielového spoluvlastníctva manželov. Veľakrát sa manželia nedokážu na vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva pokojne dohodnúť. Preto ich spor končí na súde. Slovenské súdy sú však zahŕtené množstvom sporov. Preto sa delenie majetkov ťahá po súdoch aj niekoľko rokov, čo stojí manželov množstvo času, energie aj peňazí. Jednou z možných foriem, ako

sa vyhnúť súdnym ťahaniciam je, vyporiadať bezpodielové spoluvlastníctvo prostredníctvom mediácie - ak sa manželia vedia a chcú dohodnúť na kompromise mimosúdne, majetok si takto podelia o mnoho rýchlejšia, no najmä lacnejšie a bez akýchkoľvek súdnych opletáčiek. „*Je to veľmi jednoduché. Manželvia si dohodnú stretnutie so mnou, ako mediátorkou. Na stretnutí predložia všetky dokumenty týkajúce sa vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva, ako aj svoje návrhy na*

riešenie. Po ich oboznámení so všetkými kladmi a zápormi, ktoré mediácia prináša, a ich vypočutí hľadáme spoločne vzájomný kompromis. Z praxe môžem potvrdiť, že väčšina manželov sa v rámci mediácie dohodla a obe strany boli spokojné,” priblížila mediátorka Marianna Kollárová.

Z dôvodu právnej istoty, je najlepšie, uzatvoriť dohodu medzi dvoma stranami vždy v písomnej forme, do troch rokov od zániku manželstva. V prípade porušenia dohody sa totiž nemusíte obracať na súd a podávať žalobu. Stačí vyhľadať priamo exekútora.

www.dohodastran.sk

Marianna Kollárová

POLOŽILI STE SI NIEKEDY OTÁZKU ?

AKO RIEŠIŤ SVOJ SPOR TAK, ABY NEMUSEL SKONČIŤ NA SÚDE?

PONÚKAM VÁM ALTERNATÍVNE RIEŠENIE, KTORÝM JE MEDIÁCIA, TEDA MIMOSÚDNE RIEŠENIE SPOROV.

tel.: +421 (0) 911 040 905 | mediator@dohodastran.sk

Prešlo 69 rokov od oslobodenia mesta!

27. januára 1944 sa na mapu miest oslobodených Sovietskou armádou dostala aj Spišská Nová Ves. Vojaci fašistického Nemecka definitívne opustili mesto a v úteku pokračovali smerom na západ. Od týchto chvíľ uplynulo 69 rokov.

Najtragickejšia udalosť v histórii ľudstva, taká bola 2. svetová vojna. Krvavý konflikt spôsobil malý, zakomplexovaný rakúšan s čiernymi fúzikmi a jeho šialená myseľ. Pre svoje zvrátené myšlienky dokázal nadchnúť nemecký národ.

Vojna sa začala napadnutím Poľska. V rovnakom čase ako fašistické Nemecko, našich severných susedov napadli aj vojenská krajiny, ktorej vládol ďalší psychopat. Krvilačný Gruzinec s veľkými fúzami a nekontrolovanou túžbou po moci. Dôsled-

ky neovládateľných chůťok týchto dvoch deviantov sú desivé. Oficiálne štatistiky hovoria o 72 miliónoch obetí druhej svetovej vojny. Z toho 47 miliónov civilistov. Temná druhá svetová vojna poznamenala aj obyvateľov

nášho mesta. Útoky na židovské obyvateľstvo, transporty do poľských vyhladzovacích táborov, či obe neviných ľudí pri bombardovaní letiska. Najslávnejší slovenský partizán bol obyvateľom susedných Smižian. Ján Nálepka, ako jediný Slovák, dostal, in memoriam, vyznamenanie „Hrdina ZSSR“. Tak ako rastie počet rokov od oslobodenia nášho mesta, klesá aj počet pamätníkov tejto významnej udalosti. Aj to je jeden z dôvodov, prečo si ju chceme pripomenúť. Čo sa dialo v druhej polovici januára roku 1945? Po oslobodení Košíc a Prešova postupovala Červená armáda ďalej na západ. Od 21. do 28. januára dokázali jej jednotky, pod vedením generála Gastiloviča, vyprášiť demoralizovaných fašistov z celého okresu Spišská Nová Ves. Tí kládli odpor iba v Levočských vrchoch. Radostné boli prvé dni slobody na Spiši. Ale smutné bolo bilančovanie záškodníckej činnosti nemeckých vojakov. Zničené boli komunikácie, mosty, budovy a priemysel. Nemci a ich miestni prisluhovači povraždili desiatky bezbranných ľudí. Pri oslobodzovaní Spišskej Novej Vsi prišlo o život 21 sovietskych vojakov.

To, že si Sovietsky zväz v ďalších desiatkach rokov vybral daň za oslobodenie, je už iná pesnička. Za samotné oslobodenie patrí sovietskym vojakom veľká vďaka Novovešťanov. (sim)

Straty niektorých krajín a percentuálne vyjadrenie strát v pomere k obyvateľstvu.

Krajina	Padlých vojakov	Civilné obeť	Obete holocaustu	Obete celkom	Obete/% populácie
Albánsko	28 000		200	28 200	2,56%
Austrália	40 400	100		40 500	0,58%
Belgicko	12 100	52 000	24 000	88 100	1,05%
Bulharsko	22 000			22 000	0,35%
Česko-Slovensko	25 000	63 000	277 000	365 000	2,39%
Čína	3 000 000	17 000 000		20 000 000	3,78%
Estónsko		40 000	1 000	41 000	3,73%
Etiópia	5 000	200 000		205 000	1,45%
Fínsko	95 000	2 000		97 000	2,62%
Francúzsko	212 000	267 000	83 000	562 000	1,35%
Holandsko	7 900	92 000	106 000	205 900	2,37%
India	87 000	1 500 000		1 587 000	0,41%
Indonézia		4 000 000		4 000 000	5,67%
Japonsko	2 000 000	600 000		2 600 000	3,61%
Juhoslávia	446 000	514 000	67 000	1 027 000	6,67%
Litva		212 000	141 000	353 000	14,12%
Lotyšsko		147 000	80 000	227 000	11,35%
Maďarsko	300 000	80 000	200 000	580 000	6,3%
Nemecko	5 500 000	1 840 000	160 000	7 500 000	10,82%
Nový Zéland	11 900			11 900	0,74%
Poľsko	400 000	2 200 000	3 000 000	5 600 000	16,09%
Rakúsko		45 000	65 000	110 000	1,57%
Rumunsko	316 000	56 000	469 000	841 000	4,23%
Grécko	20 000	209 000	71 000	300 000	4,17%
Sovietsky zväz	10 700 000	11 500 000	1 000 000	23 200 000	13,77%
Španielsko	4 500			4 500	0,02%
Spojené kráľovstvo	382 600	67 800		450 400	0,94%
Taliansko	306 400	145 100	8 000	459 500	1,05%
USA	407 300	11 200		418 500	0,32%

Zdroj: wikipedia, celá tabuľka: http://sk.wikipedia.org/wiki/Obete_druhej_svetovej_vojny

Ako nás zahreje rozpočet?

dokončenie zo str. 1

- 31 784 tisíc, 2013 - 26 535 tisíc, 2014 - 25 744 tisíc). Škoda, že klesajúca tendencia sa už konečne nezastavila, veď rozpočet počítá, že od štátu dostane mesto o 300 tisíc € viac ako minulý rok napriek tomu, že počet obyvateľov pomaly klesá. A čo podpredsedu Finančnej komisie prekvapilo? „Plánovaný nárast príjmu z prenajatých pozemkov o 150 tisíc €, čo je nárast o 33 %. Na výdavkovej strane potešil nárast podpory cestovného ruchu o 200 000,- € a takmer 100% nárast rozpočtu na projektovú dokumentáciu, aj keď suma 21 tisíc nie nijak horibilná. Prekvapil aj pokles rozpočtu na údržbu miestnych komunikácií z 527 tisíc v roku 2013 na 178 tisíc v roku 2014. Na druhú stranu musím pochváliť vyčlenenie 700 tisíc na rekonštrukciu miestnych komunikácií a 300 tisíc na rekonštrukciu materských škôl.“

Tak ako v živote, aj v tomto rozpočte niečo poteší a niečo sklame. Podľa Rast'a Javorského: „Trochu mrzí, že zdroje na tieto investície sme nenašli úsporou vo výdavkoch, ale budeme čerpať úver vo výške 1 000 000,- €. Úverové zata-

ženie doteraz k 31.10.2013 je 4 085 886,28 €.“

Čísla v rozpočte zvyknú naznačovať, ako sa chce mesto chovať k jednotlivým organizáciám a inštitúciám. Dve z nich asi čakajú ťažšie časy: „Poklesli dotácie pre centrum voľného času o 160 tisíc € (investícia do našich detí je predsa tou najlepšou), Za prinízke považujem investície mestskej spoločnosti EMKOBEL. Už niekoľko rokov sú na úrovni 100 tisíc €. Spoločnosti, ktorá pravidelne naplňa rozpočet mesta hrozí, že bude mať o niekoľko rokov problém s prevádzkou, alebo následné vynútené investície zvýšia cenu tepla.“

Takže perina, ktorou sa tento rok prikryjeme, bude opäť o niečo menšia. Našťastie nie natoľko, aby nám z nej trčali bosé nohy. - leb -

Žijú u nás - N'Gai Evans. Američanovi u nás chutil vianočný punč a polievky

25 ročný Američan N' Gai Evans prišiel do Spišskej Novej Vsi hrať basketbal pred tromi mesiacmi. Mladý basketbalista strávil prvé dni najviac času na tréningoch v telocvični, so svojimi novými spoluhráčmi. Rozhliadať v meste sa začal až neskôr.

„Spišská Nová Ves sa mi ako mesto pozdáva. Páči sa mi tu kultúra a pamiatky. Také u nás doma nemáme. Pár priateľov mi tu to poukázalo,“ povedal N' Gai. V Spišskej mu, hlavne na začiatku chýbali bývalí spoluhráči, bývalí fanúšikovia a naozaj dobré jedlo

Svoj voľný čas rád využíva na hranie videohier, alebo na pokec s kamarátmi. „Rád si zájdem do kina a skúšam kvalitu miestnych reštaurácií. Zo slovenských jedál mám najradšej rôzne druhy polievok, pretože v Spojených štátoch veľa polievok nejeme. Oblúbené nápoje nemám, ale celkom mi chutil vianočný punč,“ s úsmevom na perách prezradil šikovný basketba-

lista. Vo voľnom čase si na počítači zahrá rád basketbal, bowling, poker, dobre sa naje a vyspí. Zo športov má naj-

radšej, samozrejme, basketbal a ako typický Američan, aj americký futbal. „Za skvelého športovca považujem Lebrona Jamesa, možno aj preto, že ho osobne poznám,“ prezradil s patričnou hrdosťou. Zisťovali sme, či športovec pred príchodom na Slovensko poznal nejakých významných slovenských športovcov. „Nepoznal som a priznám sa, že som ich ešte nestihol spoznať ani doteraz,“ priznal sa. Keďže sa N' Gai Evans nedávno zranil, odišiel na pár dní domov do USA. Po vyliečení sa ale na Spiš plánuje vrátiť. „Ak zostanem v Spišskej dlhšie, určite ma prídu otec i mama navštíviť,“ doplnil.

(sim)

Prezents
všetko pre Vašu reklamu

ŠIROKÝ VÝBER TRIČIEK
NAJLEPŠIE CENY

CENA 1 TRIČKA AJ S POTLAČOU OD 3,99 EUR

Vytvor si vlastné tričko www.prezents.sk

Potlač tričiek
pracovných odevov, čiapok a reklamných predmetov
Polep automobilov
výkladov, výroba nálepiek

ŠKOLSKÁ 5, 052 01 SPIŠSKÁ NOVÁ VES
TEL.: 0903 497 703, 0911 286 541

Predstavujeme „malé športy“ - Amatérsky ľadový hokej Spišská amatérska hokejová liga píše svoju prvú kapitolu

Ak by sme o hokeji na Spiši mali písať ako o „malom športe“, bola by to od nás určite nemalá trúfalosť. Nie, nebojte sa, profesionálny hokej na Spiši celkom úspešne píše svoje príbehy v prvej lige. My však necháme profesionálov profesionálmi a zameriame sa na amatérsky hokej. Na Spiši sa totiž narodil zaujímavý projekt – Spišská amatérska hokejová liga.

Projekt vznikol na plavárni, pilotný ročník úspešne naštartovaný

„Je až paradoxné a trochu úsmevné, že projekt tejto ligy vznikol vlastne na plavárni. Už roky tu rôzne firmy a poskladané mužstvá hrali zápasy len tak medzi sebou a hoci sa dlho hovorilo o tom, aby sa to dalo nejako dohromady, nik nenaбрal odvahu, či chuť, aby to celé spojil. Až v septembri minulého roku sa partia okolo plavčikov na plavárni, Petra Jeleňa či Petra Kristiána, dohodla, že to predsa len skúsime, a tak vlastne vznikla Spišská amatérska

hokejová liga (SAHL),“ začína príbeh o čerstvo narodenom dieťati jeden z jeho „otcov“, predseda Výkonného výboru SAHL Maroš Buchla. Ten spolu s ostatnými nadšencami vytvoril zaujímavý projekt. SAHL má vo svojom pilotnom ročníku sedem zástupcov, hrá sa bezkontaktný hokej, 2 x 25 minút hrubého času, podľa platných pravidiel a smerníc, ktoré si chalani pred začiatkom súťaže stanovili a ktoré sú zavesené na oficiálnom webe SAHL (www.sahl.webnode.sk). Po skončení základnej časti bude nasledovať klasické play – off, pre víťaza

bude nachystaný putovný pohár. „Nám ide predovšetkým o to, aby sme si schuti zahrali a aby sme spropagovali hokej ako športovú aktivitu. Chceme, aby tento projekt bol pre amatérskych hokejistov, chceme odlákať mladých od počítačov, túžime po tom, aby sa hýbali a športovali. Stanovili sme minimálny vek na 16 rokov, v tímoch sa mieša mladost' so skúsenosťou a tak by to malo byť. Toto je pilotný ročník, uvidíme, ako to celé vypáli, no ja tomuto projektu verím. Máme ambíciu, aby sa časom na Spiši etabloval a veríme, že už o rok budeme

hrať s desiatimi, či viac tímami. Už teraz počítujeme pozitívny ohlas, záujem iných tímov tu je. Kto sa však bude chcieť pridať, musí rešpektovať pravidlá, ktoré sme si určili. Bezkontaktné hráme preto, lebo nám nejde o to, aby sme sa tu dokaličili, predsa len, drvivá väčšina z nás je živiťmi rodín a tá podstata by mala byť niekde úplne inde,“ zhodnotil Buchla.

SAHL nie je zadarmo, produkt môžu „predať“ aj známe tváre

Hokejový čas na ľade, či výstroj však niečo stoja, a tak nás zaujímal, ako je financovaná celá SAHL. „Zatiaľ to celé ťaháme z vlastných vreciek. Sponzoringu sa však do budúcnosti nebránime, no toto ozaj nerobíme pre peniaze. Veľmi nám pomáha správca zimného štadióna, poďakovať by som chcel aj rozhodcom, či časomeračom, ako i všetkým chlapom, ktorí túto ligu hrajú a pomáhajú budovať jej kredit. Chcem za všetkých nás vysloviť želanie, aby sme aj

v budúcom ročníku mali takéto dobré vzťahy a boli by sme radi, ak by k nám kompetentní boli aj naďalej ústretoví. Dúfam, že sa tento pilotný ročník ujme a my budeme môcť ponúknuť prípadným sponzorom v budúcnosti celkom zaujímavý produkt,“ prezentuje Maroš Buchla. A k tomu, aby SAHL – ka prilákala na štadión čoraz viac záujemcov o najrýchlejšiu hru na svete, majú dopomôcť aj známe tváre, ktoré môžeme na súpiske nájsť. Ved' mená ako Braňo Stuhlák, Peter Kristián, Rado Zalibera alebo Kamil Gonda sú všetkým spišským hokejovým odborníkom dostatočne známe.

„Máme veľkú radosť, že v jednotlivých tímoch sú aj osobnosti, či bývalí extraligoví hráči. Ide nám predovšetkým o rozvoj amatérskeho hokeja a kde inde ako popri týchto skúsených hráčoch sa „obyčajní“ hokejisti zdokonalia. Odkedy sme spustili tento projekt, tak úroveň jednotlivých tímov išla výrazne nahor. Je to o tej pozitívnej konfrontácii priamo na ľade a trochu aj rivalite, ktorú sme chceli do súbojov vniesť, a preto aj táto liga vznikla. A ja som presvedčený, že sa jej bude dariť,“ odhodlane ukončil rozprávanie o zaujímavej zrealizovanej myšlienke predseda VV. **-ob-**

KRÍŽOVKA

Francúzsky mysliteľ J. J. Rousseau o peniazoch: „Peniaze, ktoré (TAJNÍČKA 1, TAJNÍČKA 2, TAJNÍČKA 3), ale peniaze (TAJNÍČKA 4,) čaká, robia z neho (TAJNÍČKA 5)“ Autor: Albín Medúz

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20
A																				
B																				
C																				
D																				
E																				
F																				
G																				
H																				
I																				
J																				
K																				

Vodorovne: **A:** povrchová baňa - pes, detsky - Luiss, foneticky - výrastky na rukách - obec v okrese Levice. **B:** arzén, ch. značka - cenný papier, účastina - zátišie, básnický - borovicový les - spadne (zo stromu) - obrnený transportér, skr. **C:** budova - kaukazská horská dedina - TAJNÍČKA 1 - jeden, po nemecky - 100. **D:** hanba - pravoslávny kňaz - spišskonovoveský zábavný podnik - otrava - napínalo - staršie plošné miery. **E:** irídium, ch. zn. - predajňa s tabakovými výrobkami - zvrtné zámeno - malá vidiecka stavba - predložka. **F:** poľakalo, po česky - amonalita, lingv. skr. - drevený stĺp - poľutuje. **G:** ruská rieka - predložka - TAJNÍČKA 3 - vrch v Chočských horách - ŠPZ značka okresu Komárno. **H:** usádza sa - nová verzia (o filme, angl.) - chytali - rob riasy. **I:** slovo úcty v arabskom svete - teperí, národnostne - tebe - neskrotené - roztápaj. **J:** jednoduchá bielkovina - TAJNÍČKA 2 - zahasili. **K:** dám opasok - latinský pozdrav - osobné zámeno - predpona superlatívov - druh premenného odporu používaného v meračskej technike.

Zvisle: **1:** súlad, básnický - združené inkaso, skr. - krátky kabát. **2:** simetrála - TAJNÍČKA 5 - kopnutie. **3:** vyhynutý chobotnatec - staršia značka ruských áut - slabika pospevovania. **4:** hokejový klub, skr. - zápisník na adresy - mesto v Česku. **5:** skratka pre kyseliny, lekár. (acidum) - druh lamy - hud. štýl, pochádzajúci z Karibiku. **6:** Viliam - futbalová liga - druh bezbolestnej opuchliny, edém. **7:** kde - požívaj tekutinu - ôsma časť celku. **8:** predchádza odpovedi - lesklý náter - 2 x rímska päťka. **9:** používa líčidlo - záchvat zúrivosti - plošné miery. **10:** ušlo si, básnický - zriekni sa. **11:** fialka, po maďarsky, foneticky - zápal čriev. **12:** nazýva, básnický - pohyb nohami po zemi - severan. **13:** poskytol za peniaze - odpi - citoslovce smiechu. **14:** časť storočia - olovo, ch. zn. - ukazujú výjav. **15:** dospelie vekom - príbytok včiel - zadanie. **16:** biely, po čínsky - opuchlina - značka aviváže. **17:** skratka ang. dĺžkovej miery, yard - TAJNÍČKA 4 - jestvuješ. **18:** ľudský cit - učiť, po česky - sústavne, národnostne. **19:** označenie kvality múky - 3 - krídlo. **20:** pádová otázka - raj - mesto pod Tatrami.

Pomôcky: AKA, AMO, ARIPOT, AKA, IBIJA, KOLAGÉN, LADA, LOK, OEDÉM, OKA, PAKO, REMAKE, SIPO, TAI.

RECEPTY DO STAREJ MACERI

GRENADIRMARŠ ŠUMNEJ HEĽENKY

Skončil čas sviatkov, a aj kec to tak za oknami nevypatra, že je zima, treba zrobc ordnung, hlavne v našich žaludkoch, ftere su po vianočných dobrotach a lakocinkoch unavene. Patri še im pririchtovac daco ľachšeho, žeby nam v zdravju vytrimali ďalší rok dva tisíc šternasc. Ta som sebe spomenul na ľšeljake mučne jedla starej mamy. Fajne pirohy s grufami a s bryndzu, ľšľfkove guľe, jak ich volala gomboce, abo grufovniky. Ale bulo aj jedlo, co mal rad hlavne stary ocec. Perfektna kombinacija z cesta a grufoch, jak jej na Spišu hvareľi-grenadirmarš. A že som dobrak, preložim aj ostatnym Slovacom - Grenatiersky pochod.

Pišce ssebe, co vam to treba:

jedno vajco, pol kila grufoch, das štvrec kila hrubej muky, dva cebuľe, poľefkova ložka šmaľcu, mleta šervena paprika a soľ (a to ma Heľenka, jak šicke dobre gazdzinky doma)

Jak to Heľenka robi, ta to by sce sceli znac, co? Ta naj še pači!

Z muky, vajca, soli a vody vymješa z holima rukami na doske tuhe cesto. Čim dlhší mješa, tym je cesto ľepše a aj kukac na ňu, jak še pri tom kruci pri stole je, hlopi, ľepše, jak televizny program. A to už nehvarim, že potom da cesto na dvacec minut odstac a ja možem za ten čas s ňu zajsc do pivnici po grufe. Kec še vracime, Heľenka pomučí dosku, ušmieva še a šturi mi valek do ruky zo slovami: „A teraz vaľkaj, kým nebude cesto cenke.“ Nechame ho kušičko obschnuc a potimkaj ho narežem na das centimetrove štvorcove falatky. Gazdzina medzitym postavi na šporhelt veľky harenc s vodu, do ktorej nasypala soli. Fľačky v nej uvarime a ja mušim mješať, žeby še nepriľepili na spodek. Heľenka vycahne sitko, precedzi, neha odkvapkac a vsype nazad do harenca.

Je čas na grufe. Tote še uvaria f šupke, potom še olupaju a nakrajaju na male kusečky. Motam še kolo Heľenky, ale ta me furt pošila k harencu: „Neľep še na mne, mješaj, žeby še nelepli fľačky!“ Kec su grufe nakrajane, fľačky še nelepa a ja še kus ukludnim, vežme Heľenka ďalší harenc, rozpušči v ňom šmaľec, prida nakrajaju cebuľu a dunstuje. Aj sebe pri tym poplače, bo cebuľa je silna a zamilovany hlop v kuchni - hotova tragedija. Jak začína cebuľa hnednuc, nasypeme tam grufe a fľačky a šicke spolu zmješame. Ku koncu ešči Heľenka prida mletu červenu papriku, okoštuje či je dosc soli a pošle me do špajzi po kvašne ogurky, bo tote še k tomu najlepši jedza. Šedneme k stolu, ušmjevame še jeden na druhého a mame radosc, jak sme fajne a lacno navarili, jeme z ložku a cešime še, jak najbliži pjatok budzeme robic grufovniky, bo aj to treba isc po grufe do pivnici. Bo jak hvari klasik: DZE ŠE FAJNE, VEELO A AJ S LASKU VARI TAM ŠE ŠUMNYM KUCHAROČKOM DARI

Michal Buza starší

VEDELI STE, ŽE...

- V americkom štáte Ohio je protizákonné opit' rybu
- V Bahrajne môže lekár (ak je to muž) vyšetrovať pohlavné orgány ženy len v odraze zrkadla
- Na Floride môžu byť uväznené slobodné ženy, ktoré v nedeľu skáču s padákom
- Vo Francúzsku je zakázané dať prasaťu meno Napoleon
- V americkom štáte Vermont si musia ženy, ktoré potrebujú falošné zuby, zaobstarat' písomné povolenie od svojich manželov
- Vo Švajčiarsku si muži nemôžu uľaviť postojáčky po 22. hodine

Jediná Spišiačka pod zimnými olympijskými kruhmi – Tatiana Bodová

7. februára sa nad kaukazskou perlou Ruska – Soči rozhorí oheň dvadsiatej druhej zimnej olympiády. Milióny divákov celého sveta uprú svoj zrak k ruskému prímorskému mestu, na športoviskách ktorého sa predstaví aj približne šesťdesiat športovcov zo Slovenska. A zastúpenie pod piatimi kruhmi bude mať aj Spišská Nová Ves. V shorttracku sa totiž predstaví Tatiana Bodová.

Shorttrack bolí, vďaka ide predovšetkým rodičom

Pre tých, ktorým shorttrack nič nehovorí, len v krátkosti zopakujeme, že sa jedná o rýchlokortčulovanie na krátkej dráhe. Do rodiny olympijských športov sa dostal v roku 1992 a je zaujímavosťou, že Tatiana Bodová nie je prvým Spišiakom, ktorý sa v tomto športe predstaví na ZOH. Už v Salt Lake City 2002 a následne aj v Turíne 2006 rezal ostré nože do ľadu Matúš Užák a títo dvaja len potvrdzujú, že Spišská Nová Ves je momentálne šorttrekárskou baštou Slovenska. A ako sa naše spišskonovoveské železko v ruskom olympijskom ohni vôbec dostalo k tomuto športu? „Je to veľmi paradoxné, ale cez inzerát v novinách. Keď som mala asi šesť rokov, mamka si prečítala oznam o nábere do klubu, a tak ma na zimák dovedla. Rýchle nože som si okamžite zamilovala, bola to moja prvá

a jediná voľba. Neskôr ma „zobral do šruby“ môj otec, ktorý tomu obetoval všetok svoj voľný čas a bol so mnou na všetkých závodoch. Rodičia sú predovšetkým tí, ktorým vďačím za tento úspech,“ začala rozprávanie o splnenom sne momentálna líderka STEZ –u Spišská Nová Ves ako i slovenskej šorttrekárskej ženskej reprezentácie. „Shorttrack je veľmi zaujímavý šport, aj keď nesmierne bolí. Ale to asi pozná každý, kto robí šport na vrcholnej úrovni. Mój deň začína hodinovou rozcvičkou, nasleduje ľad, po ňom regeneračný tréning a poobede sa dril začína znovu. Ale uvedomujem si, že bez toho to nejde. Metódam verím, veď ma dostali na olympijské hry,“ dodala sympatická 22-ročná rodáčka zo Spiša.

Bodová absolvuje tisíc päťstovku, palce bude držať všetkým

Dostať miestenku do Soči však nebolo vôbec jednoduché. Rýchlokortčuliari na krátkej trati mali tvrdé nomináčné podmienky. Už len dostať sa na kvalifikáciu bolo umenie a kvality musela potvrdiť Tatiana aj tam. Bodová potrebovala v dvoch svetových kvalifikačných pretekoch obsadiť

minimálne 36. miesto, čo sa jej aj podarilo a v Soči sa predstaví na 1500 metrovej trati. „Je trošku zvláštne, že som sa chcela nominovať hlavne na 500 či 1000 metrovú trať, no tam to nevyšlo, a tak pôjdem tisícpäťstovku. Takže teraz sa musím v tréningoch, ktoré absolvujem v Česku pod vedením trénera

Hruzu, pripravovať práve na túto vzdialenosť,“ opisuje namáhavú olympijskú nomináčnú tortúru. Tatiana pred Soči absolvovala ME v Lipsku, kde obhajovala ôsme miesto z päťstovky. Nasleduje už len „dolaďovací“ tréning a vo februári naberie kurz Soči. Aké sú jej olympijské ciele? „Nerada hovorím o konkrétnych umiestneniach. Budem rada, ak zlepším výsledky môjho predchodcu Matúša Užáka. Konkurencia bude tvrdá, no určite do Soči nejdem v porazeneckej nálahe. Na ovále nechám všetko, je to zatiaľ vrchol mojej kariéry, idem bojovať za Slovensko a chcem sa predstaviť v čo najlepšom svetle,“ odhodlane dodáva Tatiana. V Rusku sa zide zimná športová smotánka z celého sveta. A Tatiana sa chystá navštíviť aj ostatné podujatia, prednostne tie, kde budú bojovať športovci so slovenským dvojkrížom na prsiach. „Už

odmala som snívala o tom, že raz pôjdem na olympijské hry. Vybrala som si šport, vďaka ktorému som spoznala veľa skvelých ľudí, navštívila mnohé krajiny a naučila sa cudzí jazyk. Nemám okrem rýchlokortčulovania žiaden viac, či menej obľúbený šport, budem všetkým slovenským športovcom rovnako držať palce. Viem, čo znamená dostať sa na také podujatie, a preto si každý športovec, ktorý sa v Soči postaví na štart, zaslúži rovnaký rešpekt. Teším sa však, že uvidím tých najlepších z najlepších, už teraz viem, že to bude určite nezabudnuteľný zážitok.“

A Spišský Patriot praje nádejnej talentovanej Spišiačke, aby dobre nabrúsené nože vyryli do jej srdca ako i do pamäte všetkých fanúšikov, nielen v našom meste, nezmazateľnú olympijskú ryhu. Veľa šťastia Tatiana!

-ob-

Karpišová vidí za dvoch a hľadá paraolympiáde priamo do očí

Zimná olympiáda v Soči je predo dvermi a nás teší, že aj so spišskonovoveskou účasťou. Rýchle a ostré nože si v shorttracku obuje Tatiana Bodová, no v Rusku nebude zo Spiša sama. Tesne po skončení olympiády totiž štartuje paraolympiáda a aj tam bude mať Spišská Nová Ves železko v medailovom ohni – navádzačku Natáliu Karpišovú.

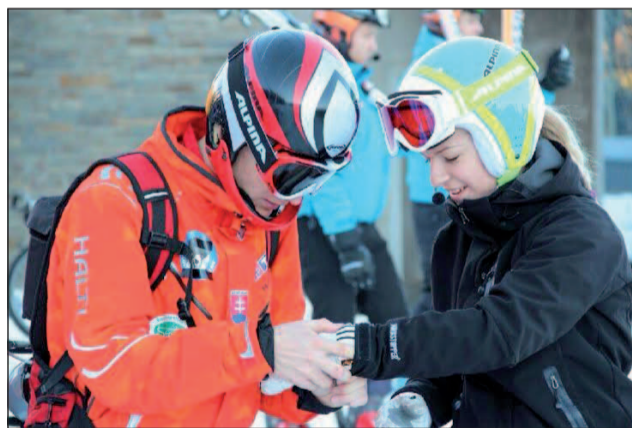
Soči obrovským lákadlom, Natália sníva o medaile

Táto mladá, ešte len 17-ročná dievčina, začínala so zjazdovým lyžovaním na okolitých spišskonovoveských svahoch. Kľúčovým disciplínam sa venuje už od malička. „Keď som mala 7 rokov začala som chodiť do lyžiarskeho klubu v Spišskej Novej Vsi. Výsledky boli priemerné, občas sa mi podarilo vyhrať východoslovenskú ligu a v slovenskom pohári som sa pravidelne umiestňovala do 15. miesta. To ma držalo asi do päťnástky. Lyžovanie je však drahý šport a takisto podmienky na tréningy neboli vôbec dobré. Preto som sa musela rozhodnúť čo ďalej. Skončiť som nechcela, keďže ma lyžovanie bavilo. Niekedy na tréningoch v Levočskej doline sme videli lyžovať aj týchto hendikepovaných športovcov, a tak moja mamka prišla s návrhom, skúsiť si navádzanie. Na internete sme sa však nič nedozvedeli, a tak sme oslovili slepeckú školu v Levoči. Tam nás odporučili na pána Jozefa Cirbusa, riaditeľa strednej pedagogickej školy v Levoči, keďže on navádzal zrakovo postihnutého lyžiara už niekoľko rokov. Keď sme sa s ním skontaktovali, mali sme šťastie. Zhodou okolností, práve s na-

vádzaním končil a potreboval za seba náhradu. Po stretnutí s ním a s Marekom Kubačkom (lyžiar ktorého navádzam) sme sa dohodli, že to spolu skúsime. Prvé sústredenie sme absolvovali všetci traja spoločne, kde ma Jožko naučil potrebné povely. Odtedy spolu lyžujeme už tretiu sezónu,“ opisuje štart svojej navádzačskej kariéry Natália. Pre úplnosť treba dodať, že Marek Kubačka je slovenský reprezentant s tým najvyšším zrakovým postihnutím - je úplne slepý. No s Natáliou si však „sadli“ a úspechy sa začali dostávať. V známom austrálskom stredisku Thredbo získali v pretekoch svetového pohára bronz, tretí skončili aj v super G v rakúskom Kuchta. Olympiáda je však niečo špecifické a duo Karpišová – Kubačka nechce v príprave nič pokaziť. „Pripravovať na paraolympijskú sezónu sme sa začali už v júni po mesačnom oddychu. Prvé sústredenie sme absolvovali v hale v Litve. V auguste sme na jeden mesiac vycestovali na opačný koniec sveta, do Austrálie, kde sme okrem sústredenia v stredisku FallsCreek absolvovali prvý tohto sezónny svetový pohár v stredisku Thredbo. Myslím, že Austrália bola najlepším

štartom do novej sezóny. Po návrate už nasledovali pravidelné sústredenia v rakúskom Hintertuxe a takisto sme trénovali kľúčové disciplíny na Pitztal. Ešte niekoľko štartov na európskych pohároch, kde sa budeme sna-

žiť pracovať a odbúravať stres, no a hor sa do Soči,“ nevie sa dočkať sympatická Novovesťanka. Kubačka už svoj olympijský zárez má, pre Natáliu to bude prvá skúsenosť. „Zatiaľ som o atmosfére na hrách iba počula, teraz sa toho môžem aj zúčastniť. Nevieť čo ma čaká, no veľmi sa teším. Ciele si ale nestanovujeme žiadne, náš hlavný sa už splnil tým, že v Soči budeme pretekať. Mojm tajným snom je získať jeden z cenných kovov, no uvidíme ako nám to pôjde,“ dodáva.

budovalo dlho a nezaobišlo sa to bez problémov. „Ja som Marekove oči, a tak sa musím na svahu aj správať. Strašne dlho sa o trati a jej nástrahách rozprávame. Aký je kopec, koľko je na svahu ľudí, kedy ma spomaliť, či zrýchliť a podobne. Komunikujeme spolu prostredníctvom megafónu, ktorý mám pripevnený na chrbte a cez ktorý dávam Marekovi pokyny. Pri oblúku doprava je to „hop a re“, pri oblúku doľava „hop a li“, používam aj slovičko „POZOR“ pri rôznych

zmenách trate. Pravidelne sa za ním musím otáčať a korigovať si vzdialenosť medzi nami. Čím je Marek bližšie, lepšie ma počuje a je si v jazde istejší. Najväčšie prísery vznikajú, ak megafón „odíde“, alebo ak zlyhá „ľudský faktor“. Aj to sa nám už stalo. Nepríjemné boli naše spoločné druhé preteky. Tesne pred cieľom, keď som sa za Marekom otáčala mi skrížilo lyže a Marek do mňa narazil. Spadli sme, ja som si zlomila nos a palce na oboch rukách, musela som ísť hneď na operáciu a celá sezóna bola v keli. Marekovi sa chvalabohu nič nestalo. Obaja veríme, že nás už nič podobné nečaká,“ opisuje neľahkú úlohu navádzačky, Natália. Tá si je vedomá, že podiel na úspechu, či zlyhaní má predovšetkým ona, a preto sa snaží, aby bola Marekovi v každom závode ešte väčšou oporou. „Čím dlhšie spolu jazdíme, tým mám väčší pocit, že hlavné slovo mám ja. Keďže Marek je bezo mňa na svahu stratený, zvykol si, že ma musí počúvať (smiech). Myslím, že sa navzájom rešpektujeme, keď ma zlý deň on a veľmi mu to „neklže“, chápem to, radšej častejšie stojíme a opravujeme chyby,“ dodáva. Natália je mladá, pôvabná žena, a tak sme boli zvedaví, ako si zvykla na život medzi hendikepovanými ľuďmi. „Naša spolupráca na svahu nekončí. Keďže je úplne

nevidiaci, potrebuje na svoju existenciu a pohyb pomoc takmer stále a to je takisto moja úloha. Keď som s navádzaním začínala, vôbec som nevedela, čo ma čaká, keďže nikdy predtým som nemala možnosť pracovať so zdravotne postihnutými. Moje prvé preteky boli strašné. Vidieť toľkých postihnutých ľudí, či už zrakovo alebo telesne, nebolo vôbec príjemné. Najprv som si myslela, že to nezvládnem, veď v podstate som bola ešte dieťa. No zvykla som si, postupom času som sa naučila nevnímať ich postihnutie a brať ich ako zdravých ľudí. Keďže som najmladšia členka tímu, myslím, že som nabrala veľa skúsenosti. Je to moja druhá rodina a ja mám pocit, že som rýchlejšie dospela. Naučila som sa vážiť čo mám a nestáť sa na drobné problémy, keď vidím, koľko ich majú títo paraolympionici. Bola to najlepšia voľba začať s navádzaním. Nie je to len „práca“, ale aj najlepšie strávený voľný čas, spoznala som kopec ľudí, ale i krajín sveta. Už teraz mi je ľúto, že sa to raz všetko skončí...“, konštatuje. My však veríme, že tak skoro to Natália nevdá a že už zo Soči prinesie na Spiš ligotavú paraolympijskú medailu. A ak by aj nie, nevadí, ona sama najlepšie vie, že jej medailou je niečo úplne iné. Veď je Marekovými očami...

Oliver Buza

S Pezinkom získal titul, bol reprezentačným trénerom Slovenska, skvelú prácu si „odrobil“ na lavičkách vo Svite, či Komárne. V minulej sezóne získal so svojou milovanou a rodnou Spišskou Novou Vsou bronzové medaily. Charizmatik basketbalový odborník s patriotickou dušou – Milan Černický, ktorému nik nepovie inak ako „Čendo“.

Vaša kariéra je zväčša lemovaná úspechmi. V tomto ročníku však Spišiáci uzatvárajú ligový pelotón. Akú má teda motiváciu tréner vášho kalibru, pôsobiť v mužstve, ktoré nepatrí medzi elitu?

Na to sa takto dívať nemôžeme. Z pohľadu motivácie je úplne jedno, či hráte o titul, alebo o spodné priečky tabuľky. Motiváciou je vždy výhra, motiváciou je pripraviť tím tak, aby úlohy zvládol. Ja nie som typ, ktorý by utekal od rozrobenej práce. Neušiel som zo Svitu keď tam bolo ťažko, neujdem ani teraz zo Spišskej. Navyše ak vidím, ako sa v týchto ťažkých podmienkach snaží vedenie, tak chcem svojou „troškou“ pomôcť aj ja. Okrem toho je tu aj záväzok voči našim neuveriteľným fanúšikom, ktorí aj napriek prehrám chodia na basketbal a nechodia tu kvôli súperom, ale prídu podporiť svoj klub. Toto je na Slovensku ojedinelý zjav a ja verím, že po avizovanom doplnení kádra im ešte nejakú radosť v tejto sezóne urobíme.

Úprimne, ak by ste neboli takým patriotom akým ste, boli by ste ešte trénerom Sp. Novej Vsi?

Veľmi ťažká a hypotetická otázka. Odpoviem asi tak, že ja patriotom som a preto som tu medzi svojimi, kde sa cítim dobre, aj keď to v týchto podmienkach ružové veľmi nie je.

Pred sezónou sa hovorilo o tom, že šancu v oveľa väčšej miere dostanú mladí, spišskovovoskí odchovanci. Z tribún to však veľmi nevidno. Prečo?

Nasadzovanie mladých hráčov je veľmi širokou témou. Priznávam, že mladí dostávajú viac priestoru hlavne v zápasoch vonku, kde nie je na nás vyvíjaný až taký výsledkový tlak. Doma zväčša hráme dosť vyrovnané zápasy, ktoré logicky chceme pred vlastným publikom vyhrať a to je potom veľmi náročné. Beriem to na seba, občas by som ich mal doma „vypustiť“ na dlhší čas. Škoda, že sa nám zranil talentovaný Košala, ten by určite dostal viac priestoru. Šancu dostane aj Panis, či ostatní hráči z lavičky, verím, že sa jej talentovaní mladíci chopia. Na Spiši je známa mládežnícka základňa, ktorú pozorne sledujeme a vidíme, že nám v nej rastú šikovní chalani, ktorí raz hľadajú nahradia Hovaňáka, či Bečarika.

Prejdime k basketbalu ako celospoločenskému fenoménu terajšej športovej doby. Paradoxne,

Milan Černický: „Ak by som nebol trénerom, bol by som trénerom...“

haly sú plné, ale slovenský basketbal sa nachádza v európskom suteréne. Prečo?

Má to veľa faktorov. Tým prvým je výchova a práca s mládežou. Tá veľmi absentuje, klobúk dolu pred klubmi ako je napríklad ten náš, či považskobystrický, ktorí venujú mládeži veľký priestor. Druhým faktorom je príliš veľký počet legionárov v našej lige, ktorí síce robia zápasy atraktívnejšími, ale slovenským hráčom to vôbec nepomáha. Na túto tému sa diskutovalo a ešte sa veľa diskutovať bude, treba nájsť nejakú zlatú strednú cestu. Potom je tu podľa mňa absentujúca ambicióznosť mladých hráčov, chuť pobiť sa o miesto v zostave. Chalani majú málo vzorov, taký TonoGavel by im mal byť vzorovým príkladom a mal by byť viac protežovaný. A na záver je tu nepochopiteľná nechuť niektorých „reprezentantov“ hrať za svoju krajinu. Ak by

Slovensko poskladalo to najlepšie, čo má, bolo by ozaj silné.

Čo by robil tréner Černický ak by nebol basketbalovým trénerom?

Bol by basketbalovým trénerom...

...a kde sa vidí tréner Černický o desať rokov?

Pevne verím, že pri mojom milovanom basketbale ostanem, aj keď to je so športom také aké to je. Vždy vravím, že dobre už bolo, no urobím všetko preto, aby basketbal bol stále náplňou môjho života.

Na záver jedna bulvárnejšia otázka. Skúste takto z rukáva vysypať päť najkvalitnejších hráčov, ktorých ste na Slovensku trénovali?

Mojimi rukami prešlo množstvo dobrých basketbalistov, no myslím si, že najväčšia kvalita bola v majstrovskom Pezinku. Hráči ako Lukjanec, Naglič, Zagavec, či Lorenzo Williams prevyšovali svojím umením hranice slovenskej ligy, čo ukázali neskôr v iných kluboch, súťažiach, či reprezentáciách. Ale basketbal nie je len o kvalite hry, ale aj o morálke, cti, či srdci. A tak by som ako piateho zaradil do tohto zoznamu Vlada Hovaňáka, ktorý okrem nesporných basketbalových predností, je tým najväčším srdciarom, ktorého som kedy viedol.

Povedali o Milanovi Černickom

Vladimír Hovaňák (kapitán BK 04 AC LB Sp. Nová Ves): „Čenda poznám osobne 12 rokov. Nielen ako trénera, ale pár zápasov sme si spolu zahrali. Za seba môžem povedať, že pod jeho trénerským vedením som sa vždy cítil veľmi dobre. Vďaka mu za veľa, dal mi množstvo hracieho času keď som bol „mladé ucho“. Páči sa mi, že ako tréner je kamarátsky a vie byť s nim aj riadnasranda. Tým pádom nie je atmosféra taká napätá, čo sa to prejavilo aj vo výsledkoch. Veď pod jeho vedením sme dosiahli najväčšie úspechy.“

Viliam Ridzoň (bývalý hráč Sp. Novej Vsi i slovenskej reprezentácie): „Čenda som zažil ako tréner v klube aj v reprezentácii. V Spišskej Novej Vsi som pod jeho vedením strávil jedno z najkrajších období v kariére. Je to tréner, ktorý nekladie dôraz len na fyzickú prípravu a technické záležitosti, ale rovnako mu záleží na vytvorení dobrej klímy v mužstve. Hráčov sa vždy snažil dostať na jednu vlnu a myslím si, že pri ňom väčšina z nás nadobudla vyššie sebavedomie. Som rád, že som mal možnosť spolupracovať s ním a do ďalšej práce mu želim len to najlepšie.“

Dávid Demečko (tréner Rūconu Sp. Nová Ves, bývalý hráč Sp. Novej Vsi): „Po odchode zo Sparty Praha som dostal u Čenda v Pezinku príležitosť, čo som si veľmi vážim. Vďaka tomu som mal možnosť hrať extraligu, sem tam vyhrať nejakú trofej a tešiť sa z basketu. Niekedy to mal možno so mnou ťažké, ale určite aj ja s ním. Ktovie kde by som bol, keby ma Vlado Hovaňák nezlanaril pod Čenda do Pezinka.“

Silvia Glejdurová (generálna manažérka BK 04 AC LB Spišská Nová Ves): „Milan Černický je Spišiak telom aj dušou. Aj v týchto neľahkých časoch bol ochotný pomôcť svojmu rodnému mestu a kamarátom basketbalistom, aj napriek tomu, že mal ponuky z iných extraligových klubov. On bol tím, ktorý prvýkrát v extraligovej histórii priviedol Spišiakov k cenným kovom a to bronzovým medailám. On bol aj tím, ktorý dokázal po prvýkrát v extraligovej histórii priviesť Novovešťanov k víťazstvu v Slovenskom pohári. A nielen za to všetko mu patrí naša vďaka a úprimný obdiv.“

-ob-

Najlacnejšie a najvýhodnejšie bývanie v Spišskej Novej Vsi

Najlacnejšie nové byty v SNV na predaj. Využite jedinečnú akciu!

1-izbový byt už od: **28 580** eur s dph

2-izbový byt už od: **40 000** eur s dph

3-izbový byt už od: **61 640** eur s dph

Pri odkúpení bytu garáž so zľavou **10%** (brána na diaľkové ovládanie, uzavretý a monitorovaný areál)

www.panoramacity-sro.sk

Chrapčiakova 688/29 | 052 01 Spišská Nová Ves
Tel.: 053/417 32 31, 417 32 39 | e-mail: panoramacity-sro@panoramacity-sro.sk

V 1. vlně bolo postavených 9 garáží (2 sú ešte voľné), v druhej vlně na jar 2014 dôjde k výstavbe 8 ks garáží.

- ohradený a monitorovaný areál
- automatická brána na diaľkové ovládanie
- pridte si zarezervovať svoju garáž

Cena garáže

8 990 € vrátane DPH

www.panoramacity-sro.sk

Chrapčiakova 688/29 | 052 01 Spišská Nová Ves
Tel.: 053/417 32 31, 417 32 39 | e-mail: panoramacity-sro@panoramacity-sro.sk